

רע"פ 4335/24 - עדי בר-לב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4335/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: עדי בר-לב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 31.3.2024 בעפמ"ק 63456-03-24 אשר ניתן על ידי כבוד השופט צ' קאפח

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

זוהי בקשה למתן רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופט צ' קאפח) בעפמ"ק 63456-03-24 מיום 31.03.2024. בפסק הדין האמור נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (כבוד השופטת ח' מאירוביץ'), בה"נ 40713-07-23 ובה"נ 40726-07-22 מיום 11.02.2024, שנסוב על אודות שני כתבי אישום שהוגשו נגד המבקש לאור בקשתו להישפט על דוחות שייחסו לו עבירות של העמדת רכב שרישיונו פקע (עבירות לפי סעיף 6(ח) לחוק עזר לתל אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ד-1983).

בבקשה שלפניי נטען כי "יש מקום לאפשר למבקש להגיש את ערעורו בגלגול שלישי, מקום שהפסיקה בעניינו ניתנה בניגוד להלכה הנוהגת, וכפועל יוצא מכך נגרם עיוות הדין [...]". בעיקרו של דבר נטען, כי שגה בית משפט קמא בקביעתו באשר ליישום הכללים הנוגעים לסמכותו של בית המשפט לעניינים מקומיים לדון, במסגרת של תקיפה עקיפה, בחוקיותו של חוק העזר, בנסיבות העניין.

לאחר עיון מצאתי כי דין הבקשה להידחות. כידוע, גם אם נפלה טעות ביישום הדין, ואיני קובע כי אלו פני הדברים בעניינינו, אין בעובדה זו, כשלעצמה, כדי להוות עילה למתן רשות ערעור במסגרת גלגול שלישי (רע"פ

1396/23 אילקנייב נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (20.02.2023). למען הסר ספק יובהר, כי גם עיוות דין לא מצאתי בנדון דידן. זאת, מכיוון שערעורו של המבקש נדחה, בראש ובראשונה, משום שנמצא, על-ידי בית המשפט המחוזי, כי בית המשפט לעניינים מקומיים שגה עת לא ראה במבקש כמי שחזר בו מבקשתו להישפט, נוכח סירובו ליתן טעם לכפירתו, בניגוד לפסיקת בית המשפט המחוזי בעפמ"ק 4736-02-22. הודגש, כי כפועל יוצא של הסירוב האמור נכון היה להרשיע את המבקש על אתר ולגזור את דינו במקום.

לא זו אף זו, בית המשפט המחוזי התייחס, כדבעי, לטענותיו הנוספות של המבקש בערעורו ודחה אותן כסדרן; ולא מצאתי בקביעותיו משום הצדקה ליתן רשות ערעור בגלגול שלישי מטעם כלשהו.

הבקשה נדחית בזאת אפוא.

ניתנה היום, כ' באייר התשפ"ד (28.5.2024).

שׁוֹפֵט
